

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 711-ҳадис

711/1427 - عَنْ حَكِيمِ بْنِ حَزَّامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِلَيْكُمْ خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدأُوا مِنْ تَعْوُلٍ، وَحَيْرُ الصَّدَقَةِ عَنْ ظَهْرِ غَنِّيٍّ، وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ فَيُعْفَهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِيْنَ يُعْنِيْهُ اللَّهُ». *(аль-Кибъар)*

711.1427, 1428. Ҳаким ибн Ҳизом розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Юкори қўл қуий қўлдан яхшидир. (Садақани) қарамоғингдагилардан бошла. Садақанинг яхиси беҳожатликда бўлганидир. Ким иффатталаб бўлса, Аллоҳ уни иффатли қиласи. Ким ўзини беҳожат тутса, Аллоҳ уни беҳожат қиласи», дедилар».

Изоҳ: «Иффат» сўзи ҳаром, номақбул ишлардан ўзини тийишни англатади. Бу ўринда ҳаромдан ҳамда бирорнинг қўлидаги нарсани сўрашдан ўзини тийиш, тамасиз бўлиш назарда тутилмоқда. Бу ерда ҳозирги ўзбек тилида аёлларга нисбатан ишлатиладиган ҳаё, уятчанлик маънолари кўзда тутилмаган.

Изоҳ: «Иффат» сўзи ҳаром, номақбул ишлардан ўзини тийишни англатади. Бу ўринда ҳаромдан ҳамда бирорнинг қўлидаги нарсани сўрашдан ўзини тийиш, тамасиз бўлиш назарда тутилмоқда. Бу ерда ҳозирги ўзбек тилида аёлларга нисбатан ишлатиладиган ҳаё, уятчанликдан кўра кенгроқ маънолар кўзда тутилган.

Манба: hadis.islom.uz

